

Желъзенъ път Сливенъ - Варна

основно допълнение на жел.-пътната ни мрежа
по инж.-стр. Н. Селимински

За да се изтъкне напредъкъ на нашата ж. п. мрежа (по дължина), често се прибъгва до съпоставянето ѝ със Елхово - Цариградъ, като най-пръка между Сръдна Европа и Мала Азия.

2. Поради външната ни търговия със с. и. Европа - Русия, - нейната пригодност към съюза на настоящите слаби търговски връзки със неестествени.

3. Поради местната стопанска експлоатация на борбата да констатираме, че местото ни е далече назадъ. Причините за това съществуващо и другъ път и тръба да се търсят самовълнистата и една всестранна икономическа експлоатация на страната.

Взето подъ внимание и това

качество, съжаление ще съществува да констатираме, че местото ни е далече назадъ.

Причините за това съществуващо и другъ път и тръба да се търсят самовълнистата и една всестранна икономическа експлоатация на страната.

4. Поради улеснение техничната експлоатация на цяла линия ж. п. мрежа. Така

чакъ по-скоро тръба да бъде създадена линия София - Пловдив - Г. Ореховица - Варна

Варна - най-важното ни Черноморско пристанище, по следните съображения:

1. Поради висши държавни нужди и значение за общата икономическа експлоатация на страната. Тази ж. п. артерия

Изтокъ - Западъ, заедно със напръчните такива Северъ - Югъ, образуват гръбнака на

ж. п. мрежа, о която се облекчи самото съответствие на трафика бъде насочена по действително централната ж. п. линия София - Казанлъкъ - Сливенъ - Варна.

Ето какъ и нуждата на техничната експлоатация на днешните жел. основават второстепенните и пътища, налага построяването на новъ такъв. И по-

нека този ще бъде създаването на новъ такъв. И по-

нека този ще бъде създаването на новъ такъв. И по-

нека този ще бъде създаването на новъ такъв. И по-

нека този ще бъде създаването на новъ такъв. И по-

нека този ще бъде създаването на новъ такъв. И по-

нека този ще бъде създаването на новъ такъв. И по-

нека този ще бъде създаването на новъ такъв. И по-

нека този ще бъде създаването на новъ такъв. И по-

нека този ще бъде създаването на новъ такъв. И по-

нека този ще бъде създаването на новъ такъв. И по-

нека този ще бъде създаването на новъ такъв. И по-

нека този ще бъде създаването на новъ такъв. И по-

нека този ще бъде създаването на новъ такъв. И по-

нека този ще бъде създаването на новъ такъв. И по-

нека този ще бъде създаването на новъ такъв. И по-

нека този ще бъде създаването на новъ такъв. И по-

нека този ще бъде създаването на новъ такъв. И по-

повдигане, за което ще спомогнува този път, тукъ, очевидно, ще върви и културната напредъкъ. Мъстното трудолюбие на населението, влъзло във пръкъ контактъ със сърдцето на страната и отъ тамъ съвсичките краища, ще се приобщи къмъ общонародната култура. Създаватъ се благоприятни условия за разни културно-стопанствено - промишлено проучвания и инициативи във този мъжко достъпъ и почти непознатъ до сега кътъ, усъвършенстването създаватъ археологически и исторически паметници. Веднажъ оживѣнъ със ж. п. съобщение и със свързанитъ по необходимостта със него обслужващи гаритъ шосета - този живописенъ край, където щастливо същетани редъ природни хубости съединъ отличенъ климатъ, ще стане леснодостъпъ за туризъмъ и лѣтуване.

Какъ практически ще се реализира ж. п. линия Сливенъ - Варна, отъ къдъ и какъ ще мине тя - това подробно ще разгледаме във една втора статия.

Д. П.

Градин.-Овощар.-Лозар. Кооперация образувана

Въ по-миналния брой на вестника помъстихме статия отъ нашия сътрудникъ г. Г. Михалевъ, за необходимостта отъ една градинарско-овощарско-лозарска кооперация въ града ни. За щастие, идеята е намъртила добър приемъ и още миналата седмица кооперацията подъ наименованието "Градина" е била учредена. Избрали е бъль управа, съставъ: председателъ Петър Славовъ - лозарь; подпредседателъ Минакъ Дачевъ - градинаръ; секретаръ В. Таушановъ - агрономъ; членове: Георги Михалевъ, Василъ Головичевъ, Христо Петровъ, Стефанъ Поповъ, Петър Банковъ и Георги М. Будаковъ и провирителъ съветъ: Ив. Николовъ Юрановъ, Панайотъ Дъдовъ и Деню Ивановъ отъ с. Ръчица.

Кооперацията идва да доволи една нужда и ние ѝ пожелаваме успехъ.

За вноситъ по облекч. дѣла

Споредъ едно нареждане на Погасителната каса за във бъдеще вноситъ по облекчителните дѣла ще се правятъ, както следва: въ Б. З. Б. - само отъ земедѣлци-стопани, въ Б. Н. Б. - отъ търговци и занаятчи и пощ. чек. служба - всички.

на дѣба, прострѣлъ крака на Вдигна очи къмъ менъ и за-
поляната, загледанъ във върха говори:
на царуватъ си, той непре-
станно удряше тояжката си о
земята. Спрѣхъ се и се загле-
дахъ въ него. Той не ме видѣ.

— Азъ пъкъ съмъ дѣдо Коло, . . . хе, отъ онова село до блатото.

И безъ да каже нѣщо по-
вече, наново заудри земята съ
тояжката си.

Старицътъ бѣ надхвърлилъ
80 години. Но за годините си
бѣше още добре запазенъ. Из-
гореното му отъ сълънцето лице
бѣше нацѣло обградено съ
бѣли коси и брада. Широки
мустаци почти закриваха уст-
ните му, а рошавитъ вежди
непрестанно се повдигаха, като
две мѣтни очи, които не-
прекъснато сълѣха.

Приседнахъ на близкия
път и се помъжихъ да влѣз-
въ разговоръ съ стареца, ко-
гото тъй много искахъ да
срещна.

— Каква хубава дѣбова
гора! Какви стари запазени
дѣбове!

— Хубава ли? Поде дѣ-
дото, като очудено ме изгледа.
Хубава бѣше едно време, . . . не го успокояваха. Напротивъ,
когато дѣдо ти Коло ше-
ташъ изъ нея. Где тогава тол-
ко че му напомнѣха нѣщо
когато се отвѣсни разрѣзъ.

Стареца бѣше разтръ-
воженъ. Нѣщо го измѣжваше.
Душата се бунтуваше — тя бѣ-
ше неспокойна. Тишината на
гората, огледалната повърх-
ност на свѣтлото блато, край
което минаваше сутринъ и ве-
черъ, поляните и далечините,
които се откриваха отъ тукъ,
като очудено ме изгледа отъ тукъ,
когато дѣдо ти Коло ше-
ташъ изъ нея. Где тогава тол-
ко че му напомнѣха нѣщо
когато се отвѣсни разрѣзъ.

Стареца бѣше разтръ-
воженъ. Нѣщо го измѣжваше.
Душата се бунтуваше — тя бѣ-
ше неспокойна. Тишината на
гората, огледалната повърх-
ност на свѣтлото блато, край
което минаваше сутринъ и ве-
черъ, поляните и далечините,
които се откриваха отъ тукъ,
когато дѣдо ти Коло ше-
ташъ изъ нея. Где тогава тол-
ко че му напомнѣха нѣщо
когато се отвѣсни разрѣзъ.

Михайлопско селско общинско управление

Обявление

№ 2624

Известяватъ се интересуващите се, че на 10-я ден отъ публикуване настоящето въ вестникъ "Изтокъ" въ Михайлопската община, Сливенска околия, ще се произведе следния търгъ:

Отъ 8 до 12 часа, търгъ съ явна конкуренция, за продажба на единъ кастиранъ биволски мъжки разплодникъ съ първоначална цена 2,000 лв.

Залогъ за правоучастие въ търга 10% отъ първоначалната цена.

с. Михайлово, 1 май 1936 год.

Отъ скотов. комисия.

Счетоводство при Слив. Дан. Управление II Блатецки бирнически участъкъ

Обявление

№ 231/34

Подписаниятъ Георги Г. Тилевъ II Блатецки държавенъ бирникъ при Сливенското Данъчно Управление на основание опредѣлението отъ 1 февруари 1935 год. издадено отъ Сливенски Околийски Съдъ въ полза на държавното съкровище противъ Ганчо Димитровъ Куртевъ отъ с. Трапоково, дължащъ закъснѣли прѣки данъци и глоба закъснение въ размеръ на 6,826 лева и съгласно чл. 807 - 824 отъ гражданското съдопроизводство, обявявамъ, че въ канцеларията ми въ гр. Сливенъ ще се състои публична продажба, която ще започне следъ 15 дни отъ датата на еднократното публикуване настоящето въ вестникъ "Изтокъ" и ще свърши на онова число отъ следващия месецъ, което съответствува на датата на публикацията до 17 часа, за следния дължниковъ имотъ, върху който не тежатъ никакви възбрани и ипотеки, а именно:

1. Нива въ мѣстността "Базака" отъ 82 дек. Трапокловско землище при граници: Рашо Тодоровъ, Георги Василевъ и Тодоръ Михалевъ, оценена отъ вещото лице за 8,200 лева.

2) Нива въ мѣстността "Гръбиша" отъ 26 дек. Трапокловско землище при граници: мера, Райно Димитровъ, Русчо Ганевъ и азмакъ оценена отъ вещото лице за 2,340 лева.

Първоначалната цена ще бъде съ 20% по-ниска отъ тая дадена отъ вещото лице.

Залогъ за правоучастие въ търга се внася 10% върху първоначалната цена.

Желающите да купятъ, могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣки присѫтственъ денъ и часъ за да преглеждатъ книжата и да наддаватъ.

гр. Сливенъ, 27 априлъ 1936 год.

Бирникъ: Георги Г. Тилевъ

Г. Гюлмезовъ

КОГАТО СЪВЕСТЬТА ЗАГОВОРИ

Не се надѣвай, Калино,
Батъти Колю да дойде,
Армаганъ да ти донесе:
Батъти Коля заклали
Въ Каябашката дѣброва.

Народна пѣсънъ

Не веднажъ слушахъ разказътъ за дѣдо Колю за дѣбовата изглеждаха като голѣма воденична вада. Горещинитъ бѣха непоносими, даже и всрѣдъ "Джравата". Оставихъ широкия път, обилно запрашенъ отъ керванъ, който бавно се смъчаше къмъ полето, и поехъ страничната пътека за селото. Тия пътеки съ по-прѣки, по-сѣнчести и по-интересни. Пресънкохъ пресъхналото корито на р. Сазлъ-дере. Бѣхъ поель вече пътеката по рида, когато до менъ долеътъ неясно, но близкия предъ си. Но, като че се стрес-
на отъ нѣщо. Изгледа неспо-
койно около си. Спрѣ ударитъ съ тояжката и се вслушава къмъ дѣбове!

Бѣше една отъ сушевитъ години, когато всички рѣки и малки изворчета по планината пресъхаха, а водите на Луда Камчия до толкова на-
седнали старикъ. Далъ грѣбъ

на дѣба, прострѣлъ крака на Вдигна очи къмъ менъ и за-
поляната, загледанъ във върха говори:
на царуватъ си, той непре-
станно удряше тояжката си о
земята. Спрѣхъ се и се загле-
дахъ въ него. Той не ме видѣ.

— Азъ пъкъ съмъ дѣдо Коло, . . . хе, отъ онова село до блатото.

И безъ да каже нѣщо по-
вече, наново заудри земята съ
тояжката си.

Старицътъ бѣ надхвърлилъ
80 години. Но за годините си
бѣше още добре запазенъ. Из-
гореното му отъ сълънцето лице
бѣше нацѣло обградено съ
бѣли коси и брада. Широки
мустаци почти закриваха уст-
ните му, а рошавитъ вежди
непрестанно се повдигаха, като
две мѣтни очи, които не-
прекъснато сълѣха.

Приседнахъ на близкия
път и се помъжихъ да влѣз-
въ разговоръ съ стареца, ко-
гото тъй много искахъ да
срещна.

— Каква хубава

В. Аладжовъ — лесовъдъ

Гората, като творбъ на природата и човѣка

Учени и специалисти, по-клоници на гората, много отдавна съ издигнали своя гласъ за защита на природата. Съ изсичане на горите настъпватъ катастрофални промѣни. Сушата и наводнениято ставатъ господари надъ земитъ, гдето горско дървесната броня по-рано, подобно на мантия, грижливо я загърщала. Престъхвътъ рѣки и извори, загъхва шума на водопади, не се чува рева на дивия звѣръ и кръшнитъ тѣни на птиците!

Цивилизацията е въ тревога! Победата на човѣка е краткотрайна, суетна, щомъ съ нарушили законите на земната хармония. Тя подобно на древните цивилизации: Сирия, Вавилонъ, Египетъ и Халдея ще бѫде погребана отъ пѣсъните вълни единъ день, ако горите бѫдатъ унищожени отъ лицето на земята. Ще изчезнатъ тогава и народите, както се появява и изчезва миражъ въ пустинята.

Съвременниятъ човѣкъ не ще позволи да загине хилядолетищната му култура при горѣмия напредъкъ на науката, упомавайки се на исторически опитъ. Той ценитъ ролята на гората, както въ природата, гдето тя се явява като единственъ факторъ за равномѣрното разпределение на водния бюджетъ, така и въ стопанския поминъкъ на човѣка.

*) Извадка отъ статия помѣстена въ сп. „Природа“, год. XXXVI — кн. 8.

ПРЕДИЗВИКАНЪ ОТГОВОРЪ

Въ бр. 76 на в. „Изтокъ“, обнародвахъ статия подъ насловъ „Истината“, като лѣкарство противъ болните съвести и заразени души. Това не се харесало на в. „Правда“, който въ брой 788 се занимава съ статията ми. Отъ писаното тамъ азъ виждамъ, че статията ми е улучила право цѣльта, като е засегнала дѣлбоко

около „Правда“. Но в. „Правда“ не се занимава толкова съ писаното въ статията, колкото съ личността ми. Поради това и изложениетъ по-долу причини считамъ недостойно за мене да отговарямъ на писания отъ тоя родъ:

1) Не се критикува съдържанието на статията.

2) Съ въпроса за истината се намѣсва въпросътъ за по-

стройката на халитъ, по който истина, истината, че анонимътъ съмъ се изказалъ вече ниятъ доносчикъ е по-доленъ ясно и категорично.

3) Сличамъ за безпредметно да се защищавамъ и обяснявамъ съ в. „Правда“. Кой съмъ азъ и какъвътъ съмъ, мене ме познава слivenското граждансество. „Правда“ не може да ме засене.

4) Никога нѣма да се унижи да отговарямъ на анонимни писачи, които нѣматъ доблестъ да си подпишатъ името. Анонимните писачи съ кръвни братя съ коварните клеветници и анонимни доносчици. (Изъ в. „Нови дни“).

Стопанската експлоатация на горите въ Чумерненския Балканъ навлиза въ фазата на предварителната подготовка: строежъ на птища и постройка на леснически домъ. Отъ една седмица, безшумно, въ Балкана, работи специалниятъ пратеникъ — землемѣръ отъ отдѣлението за горите при Министерството. Той проектира първиятъ горски путь, който ще обслужва стопанската експлоатация, а именно: с. Бѣла паланка — по Голѣмата река за билото — кѫдето съ най-запазените и неизползвани до сега гори. На първо време съ предвидени и предоставени на властите да изразходватъ, за този путь — 150,000 лв. Като се има предъ близостта на с. Бѣла паланка и с. Желть брѣгъ до проектирания путь, би могло да се разчита на евтина работна рѣка и на успѣшно завършване на предприятието. Отъ друга страна: ангажирани въ направата на птища, жителите въ планинския села ще намѣрятъ единъ макаръ и малъкъ доходъ и по този начинъ ще се ограничи контрабандната съвърътъ.

Ревирниятъ лесничий — г. Гроздановъ — за материалното обзавеждане на лесничеството, отъ предвидените му кредити, миналата седмица е изразходвалъ 40,000 лв. Тая сума е останала въ нашия еснафъ. Предстоятъ нови разходи за коне, каруци, седла, хамути, маси, столове и пр.

Постепенно, мрежата на птищата въ Балкана ще се разширява, а това значи не само подобрене на съобщителните срѣдства и улеснение въ стопанската експлоатация на горите, но и създава работа за бедното планинско население — по направата на птищата.

Ето това съ ползитъ за Сливенъ и планинското население отъ околията, преди да е почнала самата стопанска експлоатация на горите. Колкото и да съ малки, все пакъ това съ ползи, които не могатъ да се отричатъ отъ никой честенъ човѣкъ.

Ето за последните какво казва нашиятъ виденъ писателъ Ст. Чилингировъ: „Не съмъ зломищеници и престъпници отъ най-долна прора, които, като нѣматъ сами смѣлостта да извършатъ едно престъпление, за което биха отговаряли предъ законите на страната, гледатъ да подтикнатъ къмъ него.

И още . . .

„За жалостъ, тая обикновена

Ето моите мотиви, поради които не отговарямъ на в. „Правда“, стойки далечъ отъ равнището, на което стоятъ хората около вестника. Ще прибавя още, че в. „Правда“ съ такива анонимни писания и изопачаване на истината

зле представя предъ свѣта интелигентния иначе градъ Сливенъ.

Д. Мирчевъ

поляна, при тоя именно дѣлъ. ката, силно я удари о земята. Продължавайки все още — Чули? Едно само Господъ нѣма да ми прости, едва чуя той започна:

— Много съмъ шеталъ по тая дѣлбрава . . . Много майки, много сестри и деца съмъ разплакалъ . . . много кѣщи съмъ покернилъ . . . окото ми предъ нищо не мигваше . . . Где онова време?

Загледанъ непреде си, той спрѣ удрянето на тояжката, хвърли погледъ на полянката — току предъ менъ, а дветѣ рошави вежди трепнаха, като подплашили птички. Избѣрса съ дланъ насълзенъ си очи и продължи:

— Много злини съмъ вършилъ: на бедни, на богати, на турци и на българи. Много хора съмъ изпратилъ на онъ свѣтъ! Ама Господъ е добъръ! Той всичко ще ми прости.

И като въздъхна, поклати глава. Махна съ рѣка къмъ очите си, като искаше да пропъди нѣщо и добави:

— Добъръ е нашия Господъ . . . Но той само едно не ще ми прости . . . Не! Само това не ще ми прости!

И като вдигна бѣже тояж-

мине нѣкой . . . Нали ме разбирашъ? Слушамъ, отъ къмъ дола нѣкои приказватъ. Разправяте се. И до като намисля да стана ли, да видя, че за хора съ . . . ето тамъ, до она изгорѣлъ корень, се показаха две момчета — деца още. Бѣха ще да напусна това мѣста, и старика, да поема пѣтката и да се освободя отъ тягостното настроение създадено, отъ тая срѣща. Погледнахъ дѣлъ Кольо той бѣро дишаше. Извѣрташе

изпъкналъ отъ орбитите очи и неспокойно оглеждаше полянката предъ себе си, гората, изъ които близо единъ вѣкъ е скиталъ и която днесъ е едничкия, но нѣмъ свидетель за „подвизитъ“ му изъ нея. Слѣдъ малко старицъ вдигна очи. Захапа устни и се загледа въ менъ. Въздъхна и продължи:

— Знамъ! Едно само Господъ нѣма да ми прости!

— Отъ онова време ми нахади много години! Бѣше късна есенъ. Тукъ на сѫщото това мѣсто, бѣхъ приседналъ . . . Пътъ минаваше тамъ задъ ходили? Где отивате? Запитъ

тебе . . . Чакахъ. Чакахъ да вамъ ги.

Гавраиловска общ. скотов. комисия — Сливенска околия

Обявление № 1567

Гавраиловската община скотов. комисия обявява на интересуващите се, че на (16) шестнадесетия день следъ публикуване настоящето въ в.к. „Изтокъ“, отъ 10 до 12 и отъ 14 до 18 часа въ канцелариите на общинското управление ще се извърши спазаряване за отдаване на предприемачъ:

1. Преработване на около 50,000 литри овче и козе млѣко въ мандрата въ с. Чинтулово съ приблизителна стойност 125,000 лева.

2. Преработване на около 60,000 литри овче и козе млѣко въ мандрата въ с. Гол. Чочовенъ, съ приблизителна стойност 150,000 лева.

3. Преработване на около 50,000 литри овче и козе млѣко въ мандрата въ с. Гавраилово съ приблизителна стойност 125,000 лева.

Залогъ за правоучастие въ спазаряването е една трета отъ приблизителната стойност.

Всички постановления на Наредба-законъ за преработване на млѣкото, както и закона за Б. О. П. съ задължителни за предприемача.

с. Гавраилово, 25 април 1936 год.

Председателъ, кметъ: **Б. Папанчевъ**
Отчетникъ, секр.-бирникъ: **Х. Бъчваровъ**

З-о Администрат. Отчетничество — Сливенъ

Обявление
№ 778

Обявява се на интересуващите се, че на 4 май 1936 година отъ 9^{1/2} до 11^{1/2} часа въ Данъчното Управление на гр. Сливенъ ще се произведе спазаряване по доброволно съгласие, чл. 167 отъ Закона за Б. О. и Предприятията за доставка на агнешко месо за време отъ 7 май до 30 юни 1936 година включително, за частите отъ Сливенския Гарнизонъ:

Агнешко месо 25,000 кг на приблизителна стойност 275,000 лева.

Залогъ се иска 5% върху обявената стойност въ банково удостовѣрение.

Задължителни съ Закона за Б. О. и Правилника за прилагането му, общите и допълнителни поемни условия и описанията къмъ тѣхъ — издание на Министерството на Войната отъ 1931 година.

Доставката е недѣлна.

Количество на месото е приблизително и може да се увеличава или намалява споредъ нуждите на частите.

Поемните условия могатъ да се видятъ всѣки присъственъ деенъ и часъ въ канцелариите на помощните административни отчетници на З-и п. полкъ, а въ деня на спазаряването въ Данъчното Управление на гр. Сливенъ.

Разносите по публикация, склучване договоръ, гербъ и др. съ смѣтка на доставчика.

гр. Сливенъ, 1 май 1936 година.

Отъ отчетничеството

Братчета сме . . . сира-потеглихъ за селото, като въ чета. Бѣхме на работа по урвата. ушилъ ми все още се повтаряше при мама . . . ряха последните думи на дѣлъ

— Имате ли пари? Кольо: „Не! Само това Господъ има три гроша, подъ нѣма да ми прости“! По

а братчето спечели 60 пари . . . пѣтъ ме настигнаха работници,

— А въ търбите какво има? които работѣха по направата

— Хлѣбъ. Дадоха ни го мостовете изъ дѣлбравата. Ко-

за по пѣтъ.

— Дайте парите тукъ . . . щата съ дѣлъ Кольо, тѣ ме

Дайте хлѣбъ! Извикахъ имъ. запитахъ:

— Ами разправи ли ти за Мѣтните му очи се впиха въ дветѣ братчета, които заклалъ?

— Да. На кѣсо . . .

— Прибрахъ парите, вземахъ хлѣба . . . Уловихъ по-

голѣмото, което изпищѣ въ ми наложи наново да мина рѣзетъ ми, и извадихъ ножа . . . презъ „Дѣлбравата“. Случаятъ

Старикъ скочи. Грабна ми помогна да узнае нѣщо и за дѣлъ Кольо.

— Той все тѣй ходѣше тамъ горе на полянката, подъ дѣлбѣтъ, надъ „Сазлѣ-дере“, —

— Много съмъ грѣшенъ. Но добъръ е Господъ. Той започна стариетъ свещеникъ.

Грѣшнъ бѣше, грѣшнъ Господъ . . .

А следъ това силно из-подъ си го прибра. Но грѣшика: „Не! Само това Господъ хътъ си не криеше. Тежеше не ще ме прости“. И безъ да му разправяше го на всѣки, какъ нѣщо повече, бавно, едва промъдри срешилъ изъ дѣлбравата.

Най-после една сутринь като си потъна и се загуби пѣтници го намѣриха обесенъ изъ дѣлбравата.

Ужасенъ отъ това, което който грѣхътъ му години на-

чухъ, слѣзохъ на пѣтката и редъ го отвеждаше.

ИЗТОКЪ

ОБЯВИ: официални по 2 лв. кв. см.
съдебни — по 1 лв. на дума
търговски и др. — по спораз.

ГОДИШЕН АБОНАМЕНТ 60 лв
АДРЕСЪ: в. „Изтокъ“ — Сливенъ

Народният хоръ въ Чехословашко

Конференция съ представителите на културните институти и видни граждани въ общинския домъ. Избраният почетен комитетъ.

На 29 април — 7 ч. сл. която се отправи къмъ хора, да посети Чехословашко и да изнесе тамъ концерти, той изтъкна, че този въпросъ не е домашенъ за хора, а въпросъ, който интересува цѣлия градъ, въпросъ, който ангажира и честта на българския народъ, затова съобщи решението на настоятелството да се допита по него — до представителите на културните институти и видни граждани. Следът това, председателствующият конференцията — г. кмета — даде думата на присъствуващите. Всички се изказаха въ смисъл, че нашият хоръ е на едно високо художествено ниво и може съ достойнство да представлява българското хоро и въчески съюзъ, Сливенският Народен хоръ е единъ от първите въ страната. При повишено настроение, конференцията реши да се направи всичко възможно за да се реализира турнетъ и веднага се оформи въ единъ комитетъ, които ще има грижата за успешното му изнасяне. После, конференцията избра почетен комитетъ, подъ покровителството на която да се уреди гостуването въ Чехословашко. Въ този комитетъ влизатъ: генералъ Хр. Луковъ — министър на войната и почетен членъ на Сливенския Народен хоръ; Министъръ Спасъ Ганевъ, Н. В. Пр. Митрополит Иларионъ — почетен членъ на хора, Петко Стайновъ — председател на Бълг. пъвчески съюзъ, арх. Г. Козаровъ — кметъ на Сливенъ, Стефанъ Стефановъ — бивш министъръ, Андонъ Русевъ — индустрисъръ, Д-ръ П. Данчевъ — председател на читалището и Панайотъ Чаушевъ.

Секретарът на хора — г. Марко Къневъ — прочете отчетъ за досегашната дейност на хора, следъ което председателът на същия — г. Петъръ Димитровъ, следъ като благодари на всички организации и лица, които досега щедро давали своето съдействие за преусъщването на хора, изложи нуждите на последния и спрѣ вниманието на присъствуващите върху поканата, — Банковъ директоръ.

НЕДѢЛЯ — 3 май — 10 часа преди обѣдъ —

ПОПУЛЯРЕНЪ КОНЦЕРТЪ

отъ Военния оркестър и Народния хоръ.

Диригент: кап. Байдановъ и Илия Цековъ

НЕДѢЛЯ — 10 май — 10 часа преди обѣдъ —

ХОРОВЪ КОНЦЕРТЪ

на Сливенския детски хоръ

Диригент: Цековъ

Родна пъсень на сънавъкъ ни свързва!

Концертъ на Г. Кехайовъ

На 26 м. м. известния майсторъ — свирецъ на кавалъ на К. съ, съкаши, нѣкакви подстърь — свирецъ на кавалъ земни стенания. Кавалътъ на Г. Кехайовъ даде концертъ, изразява съ неподражаема сила Репертуаръ на К. е ограничена голяма тѣга, безименната ченъ. Това се дължи на осо- скрѣбъ на цѣль народъ. Бената конструкция на кавала, която наистина не може да лянетъ.

Тихиятъ тонъ на К. е бри- лива нейната дивна прелест и мистичность на тона. Родните звуци, предадени чрезъ кавала на К. съ, съкаши, нѣкакви подстърь — свирецъ на кавалъ земни стенания. Кавалътъ на Г. Кехайовъ даде концертъ, изразява съ неподражаема сила Репертуаръ на К. е ограничена голяма тѣга, безименната ченъ. Това се дължи на осо- скрѣбъ на цѣль народъ. Бената конструкция на кавала, която наистина не може да лянетъ.

Концерта бѣ съвсемъ слабо

ХРОНИКА

Общинскиятъ съветъ е одобрилъ изработените идеи- ни скици на общ. архитектъ Д. Кавалджиевъ за преустройство на парка при минералните бани. Въ паркътъ се включва и островъ Адата, при р. Тунджа.

Досега съ направени ремонти на около 70 — 80 пострадали отъ урагана сгради на бедни сливенски граждани. Предстои да се започне ремонтъ на набелязаните още 100 сгради.

Изготвята се плановете за новата сграда на пожарната команда. Сградата ще се строи на ул. Раковска — върху мястото на съборената фуна „Машетъка“.

На 1 май въ Дебелата котия е имало около 5 — 6000 души. Пуснати съ били два специални влака, които съ превозили около 2,000 излетници.

Работническата почивна станция при сливенските минерални бани ще биде открита на 15 юни. Въ станцията ще бѫдатъ настанени 200 маже и 100 жени.

Оркестърътъ на Сливенската девическа гимназия е свирил предъ микрофона на радио Стара Загора.

Офицерите отъ гарнизона ще дадатъ въ понедѣлникъ вечеръ прощаленъ банкетъ на досегашния си начальникъ — г. полковникъ Стояновъ.

Нашиятъ съгражданинъ — г. инж. Атанасовъ — директоръ на д-во „Гранитоидъ“ — е избранъ за членъ въ управителния съветъ на банка „Български кредитъ“.

Електро-инженеръ Николай Щилияновъ е членъ рефератъ въ София на тема: „Къде тръбва да се построи термичната електроцентрала за сливенския районъ — въ Сливенъ или при мина Марица“. Референтътъ е защитилъ отлично познатата си теза — централата да се построи въ Сливенъ.

Сливското икономическо д-во е решило заради особените заслуги, които има къмъ града ни г. полковникъ Стояновъ — да го провъзгласи за свой почетен членъ.

Събрани съ до сега 35000 лева отъ граждани и стопански институти, за довършване работата по изкопаване кладеница за оросяване на Красното поле. Ще съ необходими още около 30,000 лв.

Скулпторътъ В. Вичевъ се завърна отъ гр. Русе, где монтира паметника на революционера Панайотъ Хитовъ. Паметникътъ е направенъ отъ черътъ гранитъ и бронзъ и е поставенъ на гроба на воеводата въ русенския гробища.

Започната е направата на алея въ гробищата до болницата. Първата алея е почти готова. Засадени съ множество кипариси.

Временната трудова по- винност за сега се използва за вадене на чакълъ отъ р. Асеновецъ и настилане на булаварда край рѣката.

Намалението съ 30% такса за хотелитъ при Сливенските минерални бани ще важи до 15 май.

ГОЛЪМО-ШИВАЧЕВСКА ОБЩ. СКОТОВЪДНА КОМИСИЯ
Сливенска околия

Обявление № 925.

с. Голъмо-Шивачево, 28 априлъ 1936 г.

Голъмо-Шивачевската Общинска Скотовъдна Комисия, Сливенска околия, обявява на интересуващите се, че на 10-я денъ следъ публикуване настоящето въ в. „Изтокъ“ въ общинската канцелария ще се произведе търгъ съ явно наддаване за отдаване на наемател преработката на млѣкото въ село Голъмо-Шивачево за време отъ 20 май до 2 августъ 1936 год.

Количество на млѣкото възлиза на около 100,000 литри, отъ които 60,000 л. овче и 40,000 л. козе млѣко.

Първоначалната цена на единъ литьъ овче млѣко е 2.50 лева, а на козе 1.80 лева.

Тържните книжа могатъ да се видятъ всѣки присъственъ денъ и часъ въ Общинското управление.

Отъ Скотовъдната Комисия.

Продава се нива

въ землището на с. Михайлово — Сливенско, мястността „Султанска мера“, до ж. п. линия отъ 150 декари, при граници: Димитъръ М. Басановъ, Драгодански път и Михайлоловски път.

Нивата може да се раздѣля и да се продава и на по-малки части — до 50 декара.

Споразумение при Петъръ Димитровъ
адвокатъ — гр. Сливенъ

Продава се къща

въ центъра на града, състояща се отъ 4 стаи, салонъ, 2 кухни, пералня и келеръ, дворно място около 400 кв. м., находяща се срещу Гиговата баня.

Справка при Иванъ Дерменджиевъ — Сливенъ

Важно за строители и предприемачи ЦИГЛИ

отъ керамичната фабрика „Централъ“ Гор. Орховица, продава

НА ИЗНОСНА ЦЕНА

Представителя на фабриката:

Стефанъ Мавродиевъ
гр. Сливенъ

Продава се къща

на улица „Царь Аспарухъ“

■ Споразумение при Йорданъ Шампионовъ ■

Проучва се отъ общин- пристига въ града ни въ по- ската управа въпроса за дос- недѣлникъ съ обѣдния влакъ. тавка маниманови трбжи съ Сѫщия денъ хорътъ ще изнесе които да се замѣнятъ камени- голъмъ концертъ, съ подбрана новитѣ тржби отъ Новосел- програма, въ салона на читаскиятъ водопроводъ, понеже лице „Зора“. Начало на кон- последнитѣ съ задръстени отъ церта — 6 часа следъ обѣдъ. корени и намаляватъ дебита

Прави впечатление, че ра- ботата въ Градската градина, презъ тоя сезонъ е подета отъ

Софийскиятъ смѣсенъ веша ржка. Надяваме се, че хоръ „Радна пъсень“, въ съ- въ скоро време градината ще става 80 пъвци (жени и маже), побие още по-приветливъ видъ.

Печатница „Трудъ“ — Ю. Къневъ — Сливенъ.